

PRENUMERATA

Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych dodatki poranne.

Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.

Oddzielna przedpłata na dodatek poranny p zysmowaną być nie może.

KURJER WARSZAWSKI

Dodatek poranny.

OGŁOSZENIA

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-ej rano do 8-ej wiecz., w niedziele i święta od 10 do 1/2 po

Dziś: Marcelina P. M.
Środa: Teofila Biskupa.
Czwartek: Witalisa i Pawia.
Piątek: Hugona Opata.

Wschód słońca o godzinie 4-ej minut 44.
Zachód " " 7-ej " 13.
Długość dnia godzin " 14 " 29.
Przybyto " " 6 " 51.

Wschód księżycy o godzinie 8 minut 51 w.
Zachód " " 5 " 23 r.
Wysokość wody na Wiśle st. 6 c. 3 (st. 5 c. 5).
Dziś o godzinie 4-ej rano ciepła 3°.

Sobota: Katarzyny Sen.
Niedziela: Wojciecha B. M.
Poniedziałek: Zygmunta Kr. M.
Wtorek: Aleksandra Pap.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji 268. — Telefon Administr. 517.
W Łodzi kantor własny, Piotrkowska 7/281, telefonu nr. 313.

KALENDARZ

Imiona słowiańskie: Dziś Spitimira; jutro Boguła.
Zgromadzenia: Posiedzenie członków wydziału ekonomiczno-administracyjnego Towarzystwa dobroczynności. (Gmach Towarzystwa na Krak.-Przedm.—5 po południu.) — Posiedzenie członków sekcji I-ej przemysłu technicznego Towarzystwa przemysłu i handlu. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm.—8 wieczorem.)
Zapisy: Czwarty dzień zapisów dzieci na kolonje letnie. (Lokal lecznicy I-ej, Niecała № 1—7 1/2 wieczorem.)
Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych (Krak.-Przedm. № 15—od 10-ej rano do 5-ej po południu.)—Wystawa obrazów Krywulita. (Hotel Europejski—od 10-ej rano do 5-ej po południu.)—Wystawa obrazów spółki malarzy i rzeźbiarzy. (Nowy-Swiat № 27—od 10-ej rano do 7 1/2 wieczorem.)—Wystawa prób i wzorów przemysłu fabrycznego irakodzielniczego. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm. № 66—codziennie od 10-ej rano do 4-ej po południu, w niedziele i święta zaś od 12-ej do 3-ej po południu.)
Teatry: Wielki: dziś „Bal maskowy” (występ p. Henryka Prevosta); jutro „Zywy posąg”; — Rozmaitości: dziś „Anna de Kerville”, „Dzienniczek Justysi”, „Schadzka” oraz „Parawanik”; jutro „Niespodzianki rozwodowe”, oraz „Parawanik”; — Mały: dziś „Profesor moralności”, oraz „Zaloga okrętu”; jutro „Ptasznik z Tyrolu”. (7 1/2 wieczorem.)
Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajdujące się na dzień dzisiejszy 8779 rs. 15 kop. (Pożyczki wydawane będą od godz. 9—10-ej rano; wykup zaś i prolongata uskuteczniają się od godz. 9-ej rano do 2-ej po południu.)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Ministerjum finansów w porozumieniu z ministerjum oświecenia zamierza, jak donosi *Now. wr.*, otworzyć znaczną liczbę niższych szkół handlowych. Nadto mają być założone jeden lub dwa wyższe instytuty handlowe wyłącznie z zadaniem przygotowywania nauczycieli do średnich szkół handlowych, oraz dla przysposabiania odpowiednio wykwalifikowanych wyższych agentów handlowych.

Restauracja gmachu po-dominikańskiego przy ulicy Fréta ulegnie opóźnieniu, gdyż opiekun techniczny, budowniczy, p. Kluciewicz, dopiero w tych dniach wezwany został o przygotowanie planów w granicach od 16—17,000 rs. Nim więc nastąpi za-

twierdzenie ich przez właściwą władzę, roboty te znacznej zwłoki doznają.

Na przedstawienie magistratu nastąpiła decyzja władzy wyższej sprolongowania na lat trzy kontraktu z właścicielem domu przy ul. Miodowej, u którego wynajmuje się lokal dla duchowieństwa parafji Przemienienia Pańskiego (po-kapucyńska).

Jutro, t. j. d. 27-go b. m. o godz. 7-ej wieczorem w lokalu Towarzystwa przemysłu i handlu, prof. Marceli Nencki dla członków Towarzystwa farmaceutycznego będzie miał odczyt p. t.: O potrzebie reformy w wykształceniu farmaceutów. Z uwagi, iż prelegent podnosi ważną i na dobre będącą sprawę, zarząd przeto za naszym pośrednictwem zaprasza i tych członków Towarzystwa przemysłu, których przedmiot ten interesować może.

W obrębie cyrkułu wolskiego będzie urządzony dom oddzielny na pomieszczenie osób zatrzymywanych w celu śledztwa w sprawach podległych jurysdykcji sędziów pokoju. Dom ten ma mieścić 175-iu aresztowanych.

Z początkiem przyszłego miesiąca rozpoczynają się wizyty roczne członków delegowanych Towarzystwa dobroczynności w ochronach i trwać będą do końca czerwca r. b.

Na opiekunkę ochrony VI-ej zaproszoną została Józefa Stefanowa hr. Roztworowska. Do grona członków rady opiekunczej ubogich zaproszony został p. Józef Toliński.

W dniu wczorajszym wyjechał do Piotrkowa szambelan książę Ogiński.

Z teatru.
* Tenor Bruszewski został zakontraktowany na szereg występów w operze w Astrachaniu, a następnie w Konstantynopolu.
* W jutrzejszym wieczorze Towarzystwa muzycznego da się słyszeć ceniony skrzypek, p. Stanisław Taube, wychowaniec konserwatorium warszawskiego, a następnie paryżkiego.

Młody wirtuoz odegra koncert *Fis dur* Ernsta oraz poloneza Laubego i wielką fantazję Sarasatego z op. „Faust”.

Do fortepianu zasiądzie p. Henryk Melcer, pianista, zdobywający sobie coraz większe uznanie, i wykona nie grywaną u nas sonatę G mol Schumana, rapsodję Liszta i nokturn Griega.

Panna Mieczysława Sokołowska zaprodukuje utwory Matteiego i Denza, a pani Pysznik-Frenkiel, występując trzy razy na estradzie, wypowie wiersze: „Clary przeciwko Clary” Millauda, oraz poezje El-yego, Gawalewicza i wielu innych.

Pomnik.
W pracowni rzeźbiarza p. B. Syrewicza oglądaliśmy pomnik ś. p. ks. Adama Jakubowskiego, b. wizytatora szkół w Warszawie, oraz proboszcza parafji św. Krzyża.

Jest to przeznaczona do wmurowania w ścianie płyta z granitu czerwonego, z marmurowym portretem, wykonanym w płaskorzeźbie.

U spodu podobizny, na wielkiej tablicy marmurowej, umieszczono stosowny napis wraz z datami biograficznymi.

Pomnik w dniu dzisiejszym będzie przewieziony do kościoła św. Krzyża, a jednocześnie rozpocznie się praca około wmurowania tak, aby całość przed niedzielą była ukończona.

Kolonje letnie.
Jakośmy już donosili, organizatorowie kolonij letnich, dzięki znacznej ofierze pana W., będą w możności bieżącego lata wysłać znaczną liczbę dzieci do Ciechocinka, gdzie pod odpowiednim dozorem i opieką lekarską dzieci leczyć się będą mogły w sposób, wskazany przez lekarzy, wydających im świadectwa kwalifikacyjne.

Rzeczą jest konieczna, aby lekarze, wydający rzeczne świadectwa, uwzględniali powyższą okoliczność i wyraźnie w danym wypadku zaznaczali potrzebę pobytu w Ciechocinku i leczenia kąpielami ciechocińskimi itd.

Wszystkie wskazania lekarzy, poświadczających stan zdrowia kandydatów, jak nam wiadomo, będą

— Golemi rękami Młynysk nie wziąć—odparł pułkownik.

— Dlatego też dotąd sam nie wiem jeszcze, co pocznę—rzekł Bożak—tylko ziemi sprzedawać nie chciałbym. Zdaje mi się to grzechem.

— Ale może się stać koniecznością—odparł pułkownik.

Bożak westchnął.

— Ja na mojej jedynej wioseczce jako tako gospodaruję—dodał Puchala—ale na dwóch, lub trzech, nie dałbym sobie rady, a panubym radził tyle ziemi przy sobie zostawić, ile jej podolać możesz, inaczej i ona, i waćpan klepać biedę będziecie.

Bożak uczył, iż rada była praktyczna.

— Nie łatwo będzie o kupeców—rzekł cicho.

Rozmowa tak się dobrze zawiązywała, gdy zaturkotało i wszedł Bodiakowski. Zobaczywszy Bożaka, zarumienił się mocno i z widoczną niechęcią z daleka tylko się z nim przywitał, zwracając się cały do pułkownika.

Starcie było prawie nieuchronnem, a Bożak do niego przygotowany.

Pułkownikowi tymczasem na myśl zaraz przyszedł wist z dziadkiem, bo p. Hieronim, oprócz do zielonego stolika, mało do czego się przydał, a rozmowa z nim była niemożliwa.

— Grasz pan w wista?—spytał Bożaka.

— Sadzano mnie czasem do niego—odparł zapytany—ale z pewnością nie gram dobrze i będę baki strzelał.

— Tem lepiej!—rozmiał się Puchala.

Bodiakowski tymczasem na stronie neutralnie się zachował.

Stolik był w mgnieniu oka przygotowany. Siedli.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

35)

PRZYBŁĘDA.

POWIEŚĆ

przez

Józefa Ignacego Kraszewskiego.

(Dalszy ciąg.)

Sasiad sędziwy, pan pułkownik Puchala, do którego na wista jeździł Bodiakowski—był jedynym z najzamożniejszych właścicieli w okolicy. Wieś miał dużą, obszar ziemi znaczny, lasy zupełnie jeszcze zniszczone, gospodarował po żołniersku i ludzie go nawet posądzały, że kapitały gromadził.

Lat pięćdziesiąt kilka liczył już sobie, ale trzymał się prosto, wos miał czarny i włos... może podfarbowany, a ciemny. Nie pięknej twarzy wyraz był marsowy, mowa prędka i śmiała, humor zazwyczaj wesóły, ale żartów nie znosił i, nie chybiając nikomu, sobie też w najmniejszej rzeczy chybić nie dawał.

Rodzinę miał daleko rozrzuconą, którą rzadko widywał, sam życie pędził gospodarząc, polując, po trosze kręcąc się między ludźmi, i nie wymagając więcej nad to, co mu los nastrecał.

Towarzystwo—byleby miał z kim grać w wista—każde mu było miłym, nie był wybredny.

Niekiedy czytywał coś, bez wyboru, co się trafiło, lecz to było najostateczniejszym już od nudów ratunkiem.

Okolica liczyła go do największych swych luminary—stał na czele obywatelstwa i byłby łatwo zdobył wszystkie urzędy z wyborów, jakich

by zapragnął, ale się od nich bronił i wcale sobie ich nie życzył.

Na plebanji, na zjazdach, imieninach, gdziekolwiek się kilkadziesiąt osób zebrało, Puchala pierwsze miejsce zajmował, pierwszy głos zabierał.

Ze starym Bożakiem naturalnie byli w procesie i nie widywali się wcale. Młody, objawszy Młynyska, rozpatrzywszy się tu, namyślał się, czy ma pojechać do pułkownika i postanowił krok zrobić pierwszy.

Jednego więc dnia chmurnego, gdy Puchala czytał tłumaczonego Waltera Scotta, siedząc w oknie i paląc fajkę—zaturkotała bryczka; pułkownik, zobaczywszy nieznanego młodzieńca, domyślił się zaraz w nim młodego Bożaka.

Trochę sztywny i zmarszczony wyszedł na przywitanie jego.

P. Onufry zaprezentował się rażno, zdobył się na grzeczność i uczynił na gospodarzu wrażenie dobre. Zasiadli do rozmowy, która szła tak oporem, jak zwykła się poczynać między ludźmi zupełnie sobie obcymi. Oba usiłowali się zbadać i odgadnąć.

— Co pan myślisz robić z Młynyskami?—odezwał się po pewnym czasie przeciągu pułkownik.—Ludzie mówią, że je chcesz sprzedać?

— Dotąd mi ta myśl nie przyszła jeszcze wcale—odparł Bożak—alebym pragnął z ruiny je dźwignąć, bo są w ruinie.

Puchala głową to potwierdził.

— Piękna myśl—rzekł—tylko na takim obszarze, zadanie ogromne. Jednej wioseczce podolać trudno, cóż dopiero takiemu hrabstwu. Masz pan kapitały?

Onufry rozmiał się, ruszając ramionami.

— Byłem ubogim chłopcem, bez grosza w kieszeni, gdy mnie spotkała ta niespodzianka—rzekł otwarcie.—Nietylko więc kapitału nie mam, ale mniej niż zapas—bo długi!

starannie przez osoby organizujące kolonję ciechocińska uwzględniane.

O ile wiemy, na sezon początkowy do Ciecocińska będą wysłani chłopcy; na końcowy dziewczęta.

Zapis wszystkich dzieci tak do ciechocińskiej, jak i do innych kolonij odbywa się wyłącznie w Lecznicy I-ej codziennie o g. 7½ wieczór i trwać będzie tylko do 1-go maja.

— Dwie nowości.

Dzisiejszy program koncertu orkiestry p. Bullerjaha w Dolinie Szwajcarskiej, zadowolony amatorów lekkiej muzyki, składa się bowiem wyłącznie z oper komicznych i operetek.

Między innymi figurują w nim dwie nowości, wyjątki z operetki „Dziecko szczęścia”, która wkrótce ma być wystawiona na scenie teatru Małego i wyjątki z „Rycerza Passmana” — najnowszej operetki Straussa.

— Straż ogniowa.

Zmiany zaprojektowane z początkiem r. b. w organizacji straży ogniowej na kolei wiedeńskiej, zaczynają już być wprowadzane w wykonanie.

Zajęto się tedy uporządkowaniem taboru ratunkowego, który zakupiony w swoim czasie przez zarząd kolei przedstawia się nader zasobnie.

Wartość nowych narzędzi, znajdujących się na stacji Warszawa, wynosi około 40,000 rs., inwentarz zaś cały, jaki posiada kolej wiedeńska, wraz z odnogą aleksandryjską, oceniony jest na przeszło trzy razy tyle.

Na przechowanie tych narzędzi wzniesiono oddzielne budynki, a dozór nad właściwym ich przechowaniem pełniła dotąd służba mechaniczna, dokonywając co pewien czas szczegółowego ich przeglądu.

Na szczęście wypadki ognia nie często kazaly użytkować z narzędzi ratunkowych, niemniej potrzeba wytworzenia oddzielnego kierownictwa tej części służby była widoczną i bez jej istnienia, cały kosztowny tabor mógł się okazać zupełnie nieużytecznym.

Po zatwierdzeniu instrukcji, której przejrzaniem zajmuje się obecnie inspekcja rządowa, wprowadzenie nowego regulaminu nastąpi najprzód na stacji towarowej Warszawa.

Wobec zamierzonej budowy nowego dworca, odpowiednie zmiany na stacji osobowej mogą nastąpić dopiero w czerwcu.

— Zwiększenie procentów.

Kasa zaliczkowo-wkładowa kolei nadwiślańskiej często bardzo nie może, wskutek braku funduszy, zaspokoić słusznych żądań uczestników, pod względem wydawania im pożyczek.

Aby więc zapobiedz często przytrafiającej się stagnacji w kasie i zachęcić uczestników do składania kapitałów swoich, zarząd kasy powziął zamiar wniesienia na ogólnym zgromadzeniu projektu podwyższenia skali procentu od lokacji kapitałów z 5% na 6%.

— Ekstra-ćugiem.

Prawdziwie pańską wycieczkę urządzili sobie wczoraj akcjonariusze cukrowni Józefów, udając się z Warszawy do cukrowni zamówionym umyślnie na ten cel pociągiem.

Cukrownia Józefów oddalona jest od stacji Pruszków wiorst dziewięć i połączona z tą ostatnią linią relsów wązkotorowych.

Za przejazd w dwie strony, to jest za wiorst 46 razem, akcjonariusze zapłacili przeszło rs. 100, nadto policzono im po rs. 3 za każdą godzinę postoju pociągu w Józefowie, czyli za godzin sześć rs. 18.

W ekstrakurcji znajdowało się osób 40.

— Proces współników.

Sprawa Baczyńskiego i 9-ich współników Pawlaka i Wyrostkiewicza, naznaczona została na d. 10-ty maja r. b.

Do obrony oskarżonych z urzędu powołano adw. przys.: Jana Maurycego Kamińskiego (broni Jakuba Pawlaka), Aleksandra Johna (Piotra Tomczaka), Ksawerego Krysińskiego (Ludwika Ziółkowskiego), Kazimierza Stankiewicza (Feliksa Dzierżkowskiego), Marjana Kurmana (Wiktora Ziółkowską) i Marka Kuratowa (Jakuba Ziółkowskiego).

Obronca prywatny, Galecki, bronić będzie z wyboru Stanisława Baczyńskiego i Franciszkę Szymczakównę.

— Przytrzymani.

Furman Uszer Berkowicz skradł różne towary będące własnością Joska Erlicha, z pod № 6-go za Żelazną Bramą. Złodzieja odszukano i umieszczono w areszcie policyjnym. Na Grzybowie pod № 1-ym ujęto Marjanę Pająkową, która uchodziła z tobolem bielizny skradzionej na strychu.

— Z braku dozoru.

Pozostawiony bez dozoru w mieszkaniu Przeorskiej przy ul. Mokotowskiej pod № 35-ym, Stanisław Kowalski, liczący 5 lat wszedł na okno, a straciwszy równowagę, wypadł na bruk w podwórzu.

Małec uległ złamaniu nogi prawej i ciężkim obrażeniom na całym ciele. Odwieziono go do szpitala dziecięcego.

— W letargu.

W nocy z soboty na niedzielę chorująca od dłuższego czasu na zapalenie worka sercowego Anna Bielunińska, żona krawca z Powązek, przestała oddychać i domownicy byli najpewniej zgonu.

Mniemaną nieboszczkę umyło, ubrano i wczesnym rankiem ułożono w trumnie.

W chwili, gdy Bieluniński szedł dopełniać formalności aktu zejścia i zająć się pogrzebem, żona będąca w długim letargu przysłała do przytomności.

Stan zdrowia Bielunińskiej, po tym śnie kataleptycznym trwającym blisko 12 godzin znacznie się poprawił.

— Poznany.

Topielec, którego zatrzymano na Wiśle w pobliżu Tamki został poznany.

Jest to trębacz pułku połtawskiego Jan Ostrowski.

— Zamach samobójczy.

Zamieszkała przy ul. Browarnej pod № 18-ym Bronisława Toporska, pokłóciwszy się ze swym narzeczonym Stanisławem Jaguszewskim, wypila znaczną dawkę kwasu karbolenowego.

Desperatkę odwieziono do szpitala św. Rocha.

+ JE. ks. biskup Kuliński udzielił święceń kapłańskich alumnom seminarjum duchownego w Kielcach: Franciszkowi Pedzichowi, Władysławowi Musielewiczowi, Teodorowi Urbańskiemu i Władysławowi Durnasiewiczowi.

+ Teatr amatorski.

W d. 3 b. m. odbyło się w Radomiu przedstawienie amatorskie na rzecz ludności, dotkniętej powodzią w gub. radomskiej.

Odegrano komedjki: „Polowańko” Jordana i „Rocznica ślubu” Lanciego.

Wieczór urozmaiciła gra orkiestry amatorskiej, która odegrała uwerturę z „Normy” i mazura „Kuba Jurek”, a nadto śpiew pani C. i p. P.

Dochód brutto wynosił około 400 rs.

Za to drugi koncert pani Trebelli doznał zupełnego niepowodzenia.

+ Dziwny objaw.

Przed czterema miesiącami pod opieką Towarzystwa dobroczynności w Kielcach otwarto kuchnię tania, w tem przekonaniu, że jest tam ona bardzo potrzebną i będzie dobrodziejstwem dla ubogich i robotników.

Kuchnia istniała przez cztery miesiące, dostarczając po cenie bardzo niskiej pożywienia ciepłego i pożywczego.

Mimo to doszło do tego, że w ostatnich dniach kuchnia wydawała zaledwie około dziesięć porcji dziennie.

Wobec takiej obojętności tych, dla których kuchnia została przeznaczona, zakład ten został zamknięty.

+ Dla podrzutek.

W Łęczycy krąży pogłoska, że w niezajętych budynkach poklasztornych tamtejszych ma być utworzony zakład dla podrzutek.

Pogłoska nie została jeszcze stwierdzona.

+ Sprawozdanie.

Rok ubiegły był znów pomyślnym w rozwoju Towarzystwa zaliczkowo-wkładowego w Wiskitkach.

Liczyło ono pod koniec r. z. 165-ich członków a kapitałem udziałowym w sumie rs. 8,250.

Obrót kasowy wynosił rs. 194,495, zysk czysty ogółem rs. 2,666.

Cieszy się też Towarzystwo zaufaniem ogółu, skoro kapitały w niem lokowane wynosiły pod koniec r. z. 125,033 rs., a w tej sumie od 40-tu członków instytucji tylko rs. 6,192.

Zaliczeń na weksle solidarne, najmniej z dwoma podpisami, przyznano i wypłacono w ciągu roku na sumę rs. 20,868, ściągnięto rs. 20,259, na r. b. pozostało rs. 47,675.

Największą ilość zaliczeń, bo 153, przyznano na sumy od rs. 10 do 50, na 50 do 100 rs. tylko 99, na 100 do 200 rs. tylko 95, na 200 do 300 rs. tylko 42, na 300 do 600 rs. tylko dwóm osobom.

Od zaliczeń pobierano po 8% i 10% i pobrano z tego źródła 5,144 rs.

Fundusz zapasowy wynosił w r. z. 11,753 rs., fundusz rezerwowy rs. 2,453.

Zysk za r. z. podzielono, jak następuje: rs. 266 na fundusz zapasowy, 985 rs. na dywidendę w stosunku 12% od udziału 50-rublowego, 200 rs. na wpisy dla niezamożnych uczniów, rs. 484 na fundusz rezerwowy, 600 rs. na wydatki dyrektora w interesach Towarzystwa, na szpital w Grójcu rs. 40 itd.

Administracja Towarzystwa kosztuje tylko rs. 1042 rocznie.

+ Echa wyszogrodzkie.

Ostatnie jarmarki w Wyszogrodzie, Sierpcu i Bodzanowie odznaczały się wysokimi cenami, przeważnie wołów, krów, koni roboczych i trzody chlewnej.

Za krowę mleczną płacono od 30 do 50 rs., wołów para 120 do 150 rs., koń roboczy 75 rs.

W okolicach Bodzanowa panuje zaraźliwa choroba na drób domowy.

Do szeregu dość licznych u nas pasiek postępowych przybywa w Blichowie jedna więcej w systemacie Kazimierza Lewickiego, która prowadzoną być ma przez właścicielkę tej wioski.

Bociany zawitaly do nas w połowie marca przy prześlicznej pogodzie.

Są już czajki, skowronki, a nawet opóźniająca się pliszka szara już zawitala.

Kuropatwy przezimowały dobrze.

Młode zajaczki (marcaki) już się pokazują po polach.

Wegetacja ruszać się zaczyna; oziminy, jak żyto i pszenica, zarużyły się wysmienicem.

+ Sztuczka lichwiarzy.

Nieudała się lichwiarzom w Klimontowie sztuczka z budynkami zrujnowanego przez nich mieszcza-nina.

Mimo prośby o prolongatę długu, lichwiarze wystawili nieruchomości jego na licytacji i kupili je za rs. 400, chociaż były ubezpieczone na rs. 1,500, przedstawiały więc wartość nierównie wyższą.

W kilka dni po licytacji budynki owe zgorzały, a lichwiarze cieszyli się już nadzieją rychłego odebrania sumy zabezpieczonej, gdy nagle wszyscy zostali uwięzieni.

Są poszlaki, że nabywcy sami budynki podpaliłi.

NOTATNIK TERMINOWY.

— W dniu dzisiejszym, o godz. 11-ej przed południem, w magistracie warszawskim, odbędzie się licytacja na sprzedaż 7,230 pudów zużytego żelaza, wycofanego z użycia przy gruntownej naprawie bruków żelaznych, budowie nowych wodociągów i kanałów miejskich w Warszawie od 80 kop. za pud; wadium oznaczone na 576 rs.

— D. 27-go kwietnia, o godz. 8-ej wieczorem, w salach re-dutowych, odbędzie się 9-ty (342-gi) wieczór muzyczny tutejszego Towarzystwa muzycznego.

— D. 27-go kwietnia, o godz. 11-ej przed południem, w sali resursy obywatelskiej na Krak.-Przedm., odbędzie się posiedzenie członków zarządu kasy zaliczkowo-wkładowej emery-tów warszawskich.

— Do d. 29-go kwietnia zarząd Towarzystwa fabryki płótna i blicharni „Zawiercie” w Warszawie przy ulicy Nowo-zielnej pod № 46-ym przyjmować będzie akcje od akcjonarjuszów, pragnących uczestniczyć w tegorocznym zgromadzeniu ogólnem, zapowiedzianem na d. 7-my maja.

— D. 29-go kwietnia, w rządzie gubernjalnym suwalskim, odbędzie się licytacja na odbudowanie i naprawienie domków dróżniczych na trakcie siarno-marjampolskim w obrębie powiatu kalwaryjskiego od rs. 4,171 kop. 19; wadium wynosi 418 rs.

NEKROLOGJA.

S. + P.

MICHAŁ SIKORSKI,

urzędnik dr. żel. nadwiślańskiej i współpracownik „Kurjera Warszawskiego”,

po krótkich cierpieniach, zakończył życie dnia 24-go kwietnia 1892 r., przeżywszy lat 39. Osierocona żona i dzieci zapraszają kolegów i znajomych na wyprowadzenie zwłok w dniu 26-ym kwietnia t. j. we wtorek, o godz. 12-ej w południe, z kościoła św. Krzyża na ementarz powązkowski. 2—675

+ We czwartek, dnia 28 kwietnia, jako w rocznicę zgonu

Ś. p. Maksymiljana Moczulskiego,

odbędzie się nabożeństwo żałobne za spokój jego duszy w kościele św. Antoniego, o godzinie 9-ej zrana, na którą zapraszają krewnych, kolegów i znajomych

3—1616

Przyjaciele.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

(Korespondencje specjalne Kurjera warszawskiego.)

Wiedeń 23-go kwietnia.

Ludność całego miasta zmobilizowana jedni przyjmują śpiewaków berlińskich i oprowadzają ich, inni przyjmują przybywających weteranów, inni ciągną, zwłaszcza z przedmieść, na Hof, oglądać pomnik Radetzkyego (płótnem oskonięty), inni ciągną i jadą na błonia Schmelzu, gdzie odbywa się pod okiem cesarza wielka wiosenna parada całej załogi, niby prolog do jutrzejszych ceremonij. Na osobisty rozkaz cesarza przesłał Obersthofmeister śpiewakom berlińskim sto biletów udziału w paradzie. W południe był dla nich lunch w ratuszu. Wczoraj popisywali się oni w wielkiej sali Musikvereinu, zapelnionej; byli oklaskiwani, ale, lubo dobrze śpiewają, przecież nie umyli się do tutejszych śpiewaków. Po koncercie komersowali do 3-ej w nocy, a o 8-ej rano już snuli się po mieście.

24-go kwietnia.

Wieczór był tłumny komers na cześć berlińczyków, więc gęste toasty na cześć braterstwa Wiednia i Berlina, poczem sześć rozmaitych towarzystw śpiewackich wykonywało na estradzie najlepsze swoje chóry. Było co słuchać.

Od rana w całym mieście „wędrowka ludów”, defilady wojska, cała dzielnica Hof, Freijung, Burg zamknięte; od 8-ej rano wolno tylko za biletami udawać się na trybunę. Troczystość odsłonięcia pomnika odbyła się pod strachem

śniegu albo deszczu, według ceremonjału. Jest tu dzisiaj prawdziwe święto austriackie, dynastyczne i wojskowe; cały dzień tłumy przeciągają przez Hof, a tysiące udają się na ratusz, ażeby w olbrzymim dziedzińcu arkadowym zająć lepsze miejsce. Turniej śpiewaczy w ratuszu jest prawdziwie ludowy, wstęp 30 c. Między przybyłymi gośćmi zwraca uwagę były książę bułgarski, hr. Hartenau, który od swojego pułku na pomniku Radetzkyego złożył wieniec.

Wczoraj po południu pożar sklepowy spowodowała mysz, która obgryzała pudełka z zapakami.

Proboszcz Kneipp przybywa tu d. 27-go b. m. na otwarcie Towarzystwa naturalnego leczenia i będzie miał wykład.

Rothschild, z powodu żałoby rodzinnej, zamknął na ten rok swoją stajnię wyciągową.

Corso będzie wspaniałe. Już 20 wozów, oświetlonych elektrycznie, zapewniło, mnóstwo z lampami kolorowymi; Volksteater szykuje rydwan z całym personelem żeńskim.

A.

*
Paryż 22-go kwietnia.

Izby handlowe francuzkie zaproszone są do wzięcia udziału w międzynarodowym kongresie żeglugi wewnętrznej, który odbędzie się w paryskim pałacu przemysłu dnia 21-go lipca. Rozpatrywana będzie głównie kwestja udoskonalenia żeglugi po kanałach; sprawozdanie drukowane będzie w trzech językach: francuzkim, angielskim i niemieckim. Członkowie kongresu zwiędzą kanały północne wraz z portami Dunkierką i Calais oraz kanały środkowej Francji. Komisja, zajmująca się urządzeniem tego kongresu zasiadać będzie w izbie handlowej paryskiej.

Na ostatniem posiedzeniu Akademii sekretarz Doucet odczytał listy sześciu kandydatów na fotel opróżniony po śmierci admirała Jurien de la Gravière; są to: Ernest Lavis, Brunetiére, Mauroy, Robert de la Ville-Hervé, Le Roy de Keranion i admirał Reveillère. Wybory naznaczone na d. 3-ci czerwca.

Wielki interes w świecie prawników budzi tu kwestja, czy minister sprawiedliwości zezwoli, aby przed kratkami sądowymi stanęła, jako adwokat, kobieta, panna Sarmisa Bilcesco, rumunka, która przed dwoma laty broniła w paryskiej szkole prawnej rozprawy na tytuł doktora. Mieszka ona z rodzicami w Bukareszcie, dokąd zwrócił się drogą telegraficzną redaktor tygodnika *La Lutte*, Marius Tournardre, oskarżony o dyfamację.

Federacja towarzystw kobiecych francuzkich zwołuje na 13-ty, 14-ty i 15-ty maja kongres; sekretarką kongresu jest znana agitatorka ruchu kobiecego Eugenia Potonié Pierre.

Doktorzy homeopaci paryscy wraz z kolegami z prowincji i z Ameryki obchodzili wczoraj 137-mą rocznicę śmierci mistrza swego Hahnemanna. Dużo toastów wznoszono, a zwłaszcza za powodzenie nowego „Towarzystwa rozpowszechniania homeopatii”, którego prezesem jest dr. Jousset.

Zawiazano się też nowe stowarzyszenie lekarzy-akuszerów, które wczoraj w gmachu szkoły lekarskiej odbyło pierwsze posiedzenie. Prezesem został profesor fakultetu Tarnier, wiceprezesami drzy: Guéniot z Paryża i Mousaux z Bordeaux.

„Pomoc publiczna” zawiadomiona została o trzech wypadkach cholery w szpitalu Beaujon.

Policjanci miejscy żądają podwyższenia płacy o 300 fr. rocznie, podniesienia zaliczki na mieszkanie ze 185 fr. do 300 fr. oraz pomocy lekarskiej. Prefekt policji Lozé powiada, że dla zadowolenia tych żądań budżet jego trzeba by zwiększyć o 6 milionów fr.

Z.

*
Rzym 20-go kwietnia.

W tegorocznej do Rzymu zwołanej piątej konferencji międzynarodowej Czerwonego Krzyża (poprzednio odbywały się w Genewie, Karlsruhe itd.) zjazd członków wypadnie liczniejszy, uczestniczy bowiem 75-iu włochoń i 95-ciu cudzoziemców, czyli 170-u członków. Przedstawiciele wysyłają: Austria, Belgja, Danja, Francja, Prusy, Bawarja, Baden, Japonja, Anglja, Grecja, Czarnogórze, Holandja, Portugalja, Rosja, Stany Zjednoczone Ameryki, Szwajcarja, Szwecja i Norwegja. Będzie też przedstawiony na niej zakon maltański i, ma się rozumieć, rząd włoski. Z członków już przybyłych zasługują na wzmiankę: książę sasko-wejmarski, p. Tomasz Some z Petersburga i baron Mundy; dalej: książę Stolberg-Wernigerode, prezes komitetów niemieckiego i pruskiego; hr. Hoyos-Sprinzenstein, kawaler Złotego Runa; margrabia de Vogué; baron Hardenbrock, dostojnik dworu holenderskiego itd. Posiedzenia będą się odbywały w pałacu Konserwatorów na Kapitolu.

Jutro, 21-go b. m., przypadają tak zw. tutaj *Natale di Roma*, t. j. „Urodziny Rzymu”, czyli rocznica założenia wiecznego miasta przez Romulusa i Remusa. Z tego powodu wszystkie trzy pałace na szczycie Kapitolu przystrojone będą w chorągwie, tarcze herbowe i gobeliny, wieczorem zaś rzesisto oświetlone. Na wieży pałacu senatorskiego powiewać będzie chorągiew narodowa, a dzwon tej wieży, znany w historii wieków średnich, dzwonić będzie o 8-jej rano. Wszyscy też słudzy municypalności przyodziejają wielką liberję.

D. 25-go b. m. mnóstwo osób i deputacyj zamierza udać

się do kościoła św. Onufrego na Kapitolu, celem złożenia wieńców na nagrobku Torkwata Tassa. Atoli cela przyległego klasztoru, gdzie mieszkał czas jakiś i umarł piewca „Wyzwolonej Jeruzolimy” i przyjaciel Kochanowskiego i Reszki, zamknięta jest obecnie dlatego, że jedna z jej ścian, jako i część całego klasztoru, groziły upadkiem, i potrzeba je było naprawić i wzmocnić.

Zapowiedziane, a zaraz po Wielkanocy mające się zawrzeć małżeństwo młodego margrabiego Neri-Corsini, syna księcia Piotra Franciszka Corsiniego, margrabiego di Lajatico, wielkiego koniuszego dworu, ze śliczną hrabianką di Santa-Fiora, córką hrabiny wdowy di Santa-Fiora (Sforza-Cesarini), zerwane aagle zostało po zaręczynach. Matka bowiem narzeczonej, z domu księżniczka Publicola-Santaeroce, wyjechała do Monte-Carlo grać w ruletę, zostawiwszy w Rzymie chorego syna, chłopaka, który w nieobecności matki dostał konwulsji, i porzuciwszy córkę-narzeczoną u jakiejś przyjaciółki we Florencji. Księstwo Corsini, ludzie nader surowych obyczajów, tak tym wysokiemi pięknej dotąd hrabiny Sforzy (bratowej księżny Sforzy z domu Colonna) obrażeni zostali, że kazali synowi zerwać natychmiast wszelki stosunek z jej córką i domem.

D.

*
Londyn 20-go kwietnia.

Pod tytułem „Obrona cesarstwa” (*Imperial Defence*) wyszło nareszcie dawno oczekiwane nowe dzieło sir Karola Dilkego, napisane tym razem do spółki ze Spenserem Wilkinsonem, znanym topografem anglo-indyjskim. Zadaniem autorów, wyrażonem w przedmowie, jest dowieść, że „utrzymanie sił lądowych i morskich, mogących odpowiedzieć wymaganiom aktualności, jest koniecznością narodową i narodowym obowiązkiem”. Autor stawia wniosek, że w swej własnej obronie W. Brytanja będzie zniewolona podjąć olbrzymie „operacje” blokad i maskowania, zaprowadzić szczególnie ścisłą kontrolę nad stacjami morskimi i ich magazynami węgla. Dzieło dowodzi niezbicie, iż dzisiejsza marynarka wojenna Anglii nie odpowiada podobnym ewentualnościom „nawet przeciwko jednej jedynej sile morskiej któregośkolwiek mocarstwa pierwszorzędnego”. Anglja potrzebuje zwiększyć swą potęgę morską „przynajmniej o dziesięć razy...”. Nadzwyczaj ciekawe są rozdziały, dotyczące Indji i ich geografji wojskowej; tu znowu wskazuje Dilke konieczność wystawienia przynajmniej czterech nowych korpusów „armji białej”, t. j. czysto europejsko-angielskiej. Całość zaś pracy wywoła bezwzględnie poważne dyskusje w parlamencie, zwłaszcza nad budżetami armji i marynarki.

W bardzo zajmujących „Wspomnieniach” znakomitego malarza i członka królewskiej Akademii, Holt'a, znajduję charakterystyczną i zabawną anegdotę. Wiadomo, że długoletni kolega p. Gladstone'a, John Bright, radykalistyczny trybun ludu, sprzeciwiał się do końca życia (1889) projektowi samorządu Irlandji—że z tego tylko powodu, zachowując serdeczną przyjaźń dla „wielkiego starca”, był jego najpotężniejszym w izbie antagonistą. Otóż Holt malował portrety obudwóch. Opowiada, że Bright zapytał go pewnego razu:

— Jakże się ma mój drogi przyjaciel, William Gladstone.

— Doskonale—odrzekł artysta.

Bright się zamyślił, a potem dodał z wahaniem drugie pytanie:

— Powiedz mi pan, czy... czy nie zauważyłeś w nim jakiej zmiany, czy nie sądzisz, że William Gladstone zaczyna tracić bystrość i... i równowagę umysłu?

Holt, nie uwiadamiając nas, jaką dał był odpowiedź—pisze, że w tydzień później, gdy miał opuszczać p. Gladstone'a i wrócić do Brighta, „wielki starzec” przytrzymał go za rękaw i zapytał:

— *My dear Holt*, powiedz mi szczerze, co myślisz o starym moim koleźce i przyjacielu, Johnie Bright? Czy ci się nie zdaje czasem, że biedaczysko zaczyna naprawę... hm! cierpieć na umyśle?

Redaktor *Przeglądu Przeglądów*, W. T. Stead, zapisuje w swym „Szkiecie charakteru Gladstone'a”, że zgrzybiałemu szermierzowi parlamentarnemu powiedział ktoś niedawno, iż pożyte musi jeszcze lat 20.—Dlaczego?—zapytał Gladstone.—Bo, brzmiała odpowiedź—byłeś pan 26 lat torysem w izbie, 26 lat whigiem, a jesteś radykalistą dopiero 6 lat: więc pożyjesz jeszcze 20. Warto dodać, widząc i słysząc Gladstone'a, że bardzo się mu zanosi na dożycie 104-letniego.

*
Bern 21-go kwietnia.

W uzupełnieniu korespondencji o kongresie chemików w Genewie, dodam, że sekretarzami obrano: Claparède'a, Pictet'a (Genewa), Bouveault'a (Paryż) i Noeltling'a (Milhuza).

Z najbardziej znanych uczonych, którzy biorą udział w kongresie, są: A. Baejer, prof. uniwersytetu w Monachjum; Stanisław Cannizzaro, prof. uniwersytetu w Rzymie; E. Fischer, prof. uniwersytetu w Würzburgu; Charles Friedel, członek *Institut de France*, prof. Sorbony w Paryżu; C. Graebe, prof. uniwersytetu w Genewie; A. Haller, prof. z Nancy, A. R. Hantzsch, prof. politechniki w Zurichu; Achille Le Bel z Paryża; A. Lieben, prof. uniwersytetu w Wiedniu; Meyer, prof. uniwersytetu w Lipsku; P. Schutzenberger, prof. w *Collège de*

France; H. Skraup, prof. uniwersytetu w Gracu; F. Tieman, prof. uniwersytetu w Berlinie.

We wtorek wieczorem członkowie kongresu byli w teatrze. Grano „*Pied de Mouton*”. We środę wieczór odbył się bankiet w „Hotel Métropole”. Hucznie oklaskami przyjęto przemówienie Baejera z Monachjum, który zaznaczył, że chemja powstała we Francji—francuzi nie posiadali się z radości.

Prof. Bulliet z Genewy został honorowym prezesem pierwszego kongresu ginekologicznego, mającego się odbyć w Brukselli we wrześniu r. b.

Ciało słynnego rzeźbiarza Nattera z Wiednia spalono wczoraj w krematorjum w Zurichu. W uroczystości pogrzebowej brali udział, prócz rodziny, przedstawiciele miasta, uniwersytetu, politechniki, wszystkich towarzystw naukowych, towarzystwa sztuk pięknych oraz jeneralny konsul austriacki, radca dworu Przibam i wielu profesorów. Miasto Zurich posiada po Natterze wspaniałą pamiątkę: pomnik Zwingli'ego.

J. P.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

Petersburg 25-go kwietnia. (Tel. Aj. półn.)—Na zlecenie komitetu specjalnego zakupiono w gubernji kurlandzkiej 20,000 pudów kartofli dla gubernji samarskiej.

Saratow 25-go kwietnia. (Tel. Ajen. półn.)—Na Woldze lody ruszyły już około Jarosławia; ruszyły również Kama, Ural i Samara.

Saratow 25-go kwietnia. (Tel. Ajen. półn.)—W powiatach: carycyńskim, kamyszłowskim i w południowej części powiatu saratowskiego przystąpiono już do zasiewów jarych. Grunt wilgotny, pogoda sprzyjająca. Oziminy przedstawiają się dobrze.

Niżny Nowogród 25-go kwietnia. (Tel. Aj. półn.)—Żegluga już otwarta. Statki osobowe rozpoczęły kursa w górę po Ocie i w dół po Woldze.

WYBORY.

Kielce 25-go kwietnia. (Tel. pr. Kur. W.)—W dalszym ciągu odbywających się tu wyborów do władz Towarzystwa kredytowego zebrani w liczbie 119 stowarzyszeni głosowali na radców dyrekcji szczegółowej kieleckiej w miejsce wychodzących po ukończeniu kadencji pp. H. Chrzanowskiego, Sęczykowskiego, Tiedego i Zwierkowskiego. Zobliżenia kartek wyborczych okazało się, że na urząd ten powołani zostali pp. Tiede, Sęczykowski ponownie oraz pp. Wielowiejski i Borkiewicz, a na zastępców pp. Laskowski i Walichnowski. Na zastępcę radcy komitetu zaproszony został p. Mściśław Godlewski, a na zastępcę radcy dyrekcji głównej p. Zakrzewski. Na prezesa przyszłych wyborów zaproszony został p. Lisowski.

PROCES DZIECIOBÓJCZYŃ.

Wilno 25-go kwietnia. (Tel. pryw. K. W.)—O godz. 10-jej zrana zaczyna się wypełniać mała sala sądowa. Publiczność, wyłącznie z inteligencji złożona, zaopatrzona jest w specjalne bilety wejścia. Od godziny 10½ w sali już tłok i to nie tylko wśród publiczności, lecz i na miejscach, przeznaczonych dla sędziów przysięgłych, adwokatów, reprezentowanych tym razem bardzo licznie, i sprawozdawców pism. O 11-jej otwarto sesję. Wprowadzają pod sąd publiczność powstaje ze swych miejsc, ażeby lepiej im się przyjrzeć. Wszystkich oczy skierowują się głównie na Fajgę Noskinową. Ślepa zupełnie, o żółtej pomarszczonej twarzy, sprawia przykre wrażenie. Ogólna liczba oskarżonych 7, w tem jeden mężczyzna, Jankiel Wojnarowicz. Sprawdzanie obecności świadków zajmuje następnie kilka godzin. Świadców nie przybyło 66-iu. Pomimo tak znacznej liczby nieobecnych świadków, strony wnoszą, ażeby sprawy nie odkładać; większość z tych świadków jest już w Nowym Jorku lub w drodze do Ameryki. Sąd uchwała: rozstrzygnąć sprawę na sesji obecnej. Po odebraniu przysięgi od świadków, sąd odczytuje akt oskarżenia. Badanie świadków rozpocznie się dopiero jutro. Przypuszczano pierwotnie, iż sprawa się przeciągnie dwa tygodnie. Wobec jednak nieprzybycia tylu świadków ukończoną będzie znacznie wcześniej. Czytanie aktu oskarżenia rozpoczęło się o godz. 2-jej po południu.

